

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКА ДЕРЖАВНА АГРАРНА АКАДЕМІЯ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
професорсько-викладацького складу
16 – 17 травня 2018 р.

Збірник наукових праць
професорсько-викладацького складу академії
за підсумками науково-дослідної роботи в 2017 році

Полтава 2018

Редакційна колегія:

- Аранчій В. І.**, кандидат економічних наук, професор, ректор академії;
Писаренко П. В., доктор сільськогосподарських наук, професор, перший проректор;
Горб О. О., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, проректор з науково-педагогічної, наукової роботи;
Опара М. М., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, фахівець відділу з питань інтелектуальної власності;
Галич О. А., кандидат економічних наук, доцент, декан факультету економіки та менеджменту;
Дорогань-Писаренко Л. О., кандидат економічних наук, доцент, декан факультету обліку та фінансів;
Дудніков І. А., кандидат технічних наук, доцент, декан інженерно-технологічного факультету;
Кулинич С. М., доктор ветеринарних наук, професор, декан факультету ветеринарної медицини;
Маренич М. М., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, декан факультету агротехнологій та екології;
Поліщук А. А., доктор сільськогосподарських наук, професор, декан факультету технології виробництва та переробки продукції тваринництва;
Воронько-Невіднича Т. В., кандидат економічних наук, доцент, заступник декана факультету економіки та менеджменту;
Зоря О. П., кандидат економічних наук, доцент, заступник декана факультету обліку та фінансів з наукової роботи;
Дудник В. В., кандидат технічних наук, доцент кафедри безпеки життєдіяльності;
Кравченко О. І., кандидат сільськогосподарських наук, доцент, професор кафедри технології переробки продукції тваринництва;
Панасова Т. Г., кандидат ветеринарних наук, доцент, заступник декана з наукової роботи факультету ветеринарної медицини;
Юрченко С. О., кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри селекції, насінництва і генетики;
Невідничий О. С., начальник редакційно-видавничого відділу.

Збірник наукових праць науково-практичної конференції професорсько-викладацького складу Полтавської державної аграрної академії за підсумками науково-дослідної роботи в 2017 році (м. Полтава, 16-17 травня 2018 року). – Полтава : РВВ ПДАА, 2018. – 314 с.

Сільчук О. В. THE PROBLEM OF MORAL VALUES AMONG THE UNIVERSITY STUDENTS.....	76
--	----

Тагільцева Я. М. ОМОНІМІЯ У НАЗВАХ ФЕРМЕРСЬКИХ ТВАРИН СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	78
---	----

СЕКЦІЯ ФАКУЛЬТЕТУ ОБЛІКУ ТА ФІНАНСІВ

Безкровний О. В. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ МІСЦЕВИХ ПОДАТКІВ В УКРАЇНІ	81
--	----

Бражник Л.В. ДЕРЖАВНИЙ БОРГ: МАКРОЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ В УКРАЇНІ	83
--	----

Дорогань-Писаренко Л.О., Литвин О.Ю., Чін Л.О. ПРИЧИНИ ЗБІЛЬШЕННЯ ТАРИФІВ НА ПОСЛУГИ З УТРИМАННЯ БУДИНКІВ У ПОЛТАВІ	85
---	----

Дугар Т. Є., Мац Т. П., Ходаківська Л. О. ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ: АКТУАЛЬНІ АСПЕКТИ	87
--	----

Єгорова О.В., Дорошенко А.П., Кончаковський Є.О. ОСОБЛИВОСТІ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ	89
---	----

Єрмолаєва М. В. ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ЩОДО ОБЛІКУ ГРОШОВИХ КОШТІВ В СВІТЛІ ДІЮЧОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	91
--	----

Зоря С. П., Зоря О. П. СТАН СТРАХОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЙОГО РОЗВИТКУ	93
--	----

Ільченко А.М. ІННОВАЦІЙНЕ ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ: СУТНІСТЬ І ЗМІСТ ПОНЯТТЯ	96
--	----

Канцедал Н. А. ІНСТИТУЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	97
---	----

Карпенко Н. Г., Левченко З. М., Пилипенко К. А. УМОВИ ВИЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОГО РЕЗУЛЬТАТУ ДІЯЛЬНОСТІ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ	100
--	-----

Кононенко Ж. А., Песцова-Світалка О.С. ФАКТОРИ ВПЛИВУ НА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ.....	103
--	-----

Інноваційне освітнє середовище, на думку О. Шапран і Ю. Шапран – це педагогічно доцільно організований простір життєдіяльності, який сприяє розвитку інноваційного ресурсу особистості; інтегрований засіб накопичення й реалізації інноваційного потенціалу закладу освіти. Таке середовище є сукупністю організації відповідних умов на певній території, створених для реалізації соціально-педагогічної ініціативи й пошуку, має власну організаційно-функціональну структуру [2].

Важливою умовою для формування інноваційного освітнього середовища є підбір таких педагогічних технологій, які б сприяли розвитку професійних знань і умінь, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей та основних компонентів життєвої компетентності, а саме: інформаційну, комунікативну, полікультурну, політичну, соціальну компетенції, компетенції життєздійснення, життєпередбачення, навчання впродовж усього життя.

Аналіз наукової літератури показав, що на сьогодні не існує чітко визначених структурних компонентів інноваційного освітнього середовища й немає чітко окреслених меж, тож тип і умови його повинен визначати сам викладач, задовольняючи освітні потреби здобувачів вищої освіти, з врахуванням їх здібностей та можливостей. Але є беззаперечним той факт, що саме інноваційне освітнє середовище відіграє важливу роль у формуванні гармонійно розвиненої особистості, підготовленої до самопізнання, саморозвитку, самореалізації та самостійного прийняття морально-відповідальних рішень у своєму житті.

Список використаних джерел

1. Гонтовська Н.Б. Теоретичні і методичні засади створення освітнього середовища як фактору розвитку особистості школяра: автореферат дис. ... доктора педагогічних наук / Н.Б. Гонтовська. – К., 2012. – 40 с.
2. Шапран О.І. Створення інноваційного освітнього середовища в процесі професійної підготовки майбутнього вчителя / О.І. Шапран, Ю.П. Шапран // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – № 9. – С. 108-110.
3. Ясвин В.А. Образовательная среда: от моделирования к проектированию / В.А. Ясвин. – М.: Смысл, 2001. – 365 с.

Канцедал Н. А., кандидат економічних наук, доцент

ІНСТИТУЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ

Однією з найбільших проблем сучасного бухгалтерського обліку є проблема невідповідності теорії та практики, що характеризується суттєвим відставанням теорії. Це проявляється в тому, що функції, предмет і об'єкти обліку декларуються обмежено, а методологічні новації з питань документування, інвентаризації, оцінки, калькулювання, методики і техніки використання бухгалтерських рахунків та формування фінансової звітності не мають достатніх фундаментальних обґрунтувань.

Інституційний підхід до вирішення проблем науки займає одне з провідних місць у світовому науковому середовищі, оскільки його теоретичні напрацювання націлені на практичну реалізацію і зворотній зв'язок із практикою. Станом на сьогодні в Україні наукові надбання бухгалтерського обліку за інституційним спрямуванням не є цілісними, не мають достатньої комплексної логічної будови для їх ефективного практичного впровадження.

Основні положення інституційної теорії, що актуалізують важливість соціального впливу на облікову науку і практику найбільш точно розкриваються у працях В. М. Жука і зводяться до наступного: 1) зміни у бухгалтерському обліку все частіше випливають із взаємодії між інституціями, які мають соціальну вагомість; 2) бухгалтерські новації спричинені запитами та взаємодією регуляторних державних органів, професійних бухгалтерських та інших інституцій, більш відкритих для впливу політичного, соціального та економічного тиску, ніж безпосередньо бізнес-структури; 3) облік більше не можна представляти в якості набору технічних прийомів для оцінки індивідуальних економічних величин; 4) облік є інструментом правлячих ідеологій та одночасно, частиною механізму управління міжнародною економікою та має соціальну значимість [2, с. 15-17].

На цій основі вважаємо, що формування в обліку інформації повинно враховувати фактори постійного впливу відповідних інститутів, які можна умовно поділити мінімум на три ієрархічні групи: 1) регулятори (ті, що регламентують облік); 2) господарюючі суб'єкти (ті, що зобов'язані вести такий облік); 3) користувачі (ті, що мають попит на інформацію про об'єкти бухгалтерського спостереження з метою реалізації економічних чи професійних інтересів).

Найвищий рівень у цій «піраміді» посідають «регулятори», однак, не виключено, що в залежності від ступеня та характеру взаємозв'язку у ході реалізації поставлених науково-практичних задач вони можуть проявлятися одночасно і в ролі «користувачів». Теж саме стосується і суб'єкта ведення обліку, роль і місце якого в інституційній моделі облікової системи залежить від обраного способу організації обліку на рівні конкретного «господарюючого суб'єкта». До того ж, суб'єкти ведення обліку на мікрорівні набувають статусу «регуляторів», оскільки мають можливість за допомогою зміни облікової методології впливати на обсяги ресурсів, що належать акціонерам, власникам підприємств або державі.

Дослідження рівневої структури відповідних інститутів бухгалтерського обліку дало можливість встановити, що їх ієрархія у тій чи іншій мірі передбачає взаємодію, але на практиці не завжди її забезпечує. Звідси виникають проблеми методологічного характеру, що актуалізують потребу пошуку компромісу між імперативними нормами обліку і професійним судженням бухгалтера. Яскравим прикладом такої інституційної неузгодженості є методологічні та практичні проблеми обліку емфітевзису – довгострокового, відчуваного та успадкованого права на чуже майно, яке полягає у наданні третій особі прав користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб з метою отримання доходів.

Право користування чужою земельною ділянкою для сільськогосподарських потреб (емфітевзис) виникає на підставі договору між власником земельної ділянки та особою, яка виявила бажання користуватися цією земельною ділянкою для таких потреб, відповідно до Цивільного кодексу України.

У цьому контексті область проблемних питань стосується ідентифікації емфітевзису як об'єкта обліку; процедурних аспектів облікової політики щодо нарахування амортизації за емфітевзисом; уточнення порядку облікового відображення нарахування і сплати податків за операціями з емфітевзисом; інформаційно-облікового супроводу операцій з відчуження (переуступки, продажу, застави) емфітевзису.

Усі перелічені вище фактори створюють ситуацію, за якої методика обліку операцій за емфітевзисом ґрунтується лише на юридичному трактуванні умов договору, а її практична реалізація вказує на сумнівність операцій за емфітевзисом з точки зору їх прозорості та економічної безпеки власника і держави.

На цій основі емфітевзис виступає як альтернативний та «безпечний» спосіб договірних взаємовідносин щодо землекористування, але по суті – є заміною правочину купівлі-продажу землі. Його використання набуває все більшої широти зважаючи на «гнучкі» можливості в узгодженні істотних умов користування земельною ділянкою [1, с. 102], що фактично приховують в собі передачу права власності на користь іншої сторони.

Наведений приклад не є поодиноким: на сьогодні Україна має багатоваріантну модель національної системи бухгалтерського обліку з широкими можливостями маніпулювання й фальсифікації облікової інформації. Тобто, використання альтернативних способів організації обліку стало підґрунтям креативної поведінки відповідних інституцій – бухгалтерів, менеджерів, економічних агентів, учасників ринку.

Основна проблема здійснення бухгалтерського вибору в умовах багатоваріантної національної облікової моделі пов'язана із наявністю в руках менеджменту та бухгалтерів, відповідальних за реалізацію облікової політики підприємства, можливостей впливу на показники бухгалтерської звітності [3, с. 18].

Отже, розвиток інституційного напрямку в обліковій науці орієнтований на посилення вагомості обліку в соціально-економічному зростанні розвинутого світу. Застосування інституційних підходів в середовищі глобалізаційних процесів дозволяє ідентифікувати та формулювати стратегічні напрями суспільного регулювання обліку господарських процесів, дотримуватися якісних параметрів облікової інформації, орієнтованих на повне висвітлення реальних економічних подій та їх наслідків.

Список використаних джерел

1. Гнатів О. Б. Практична роль емфітевзису в сучасній цивілістиці / О. Б. Гнатів // Актуальні проблеми правознавства. – 2016. – Вип.1. – С. 100-104.
2. Жук В.М. Інституційна теорія бухгалтерського обліку: відповідь на виклики сучасності / В. М. Жук // Бухгалтерський облік і аудит. – 2015. – № 8-9. – С. 14-23.
3. Легенчук С. Ф. Багатоваріантність в бухгалтерському обліку: історико-теоретичні аспекти / С. Ф. Легенчук. – Житомир : ЖДТУ, 2017. – 204 с.